

18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019
† ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν
τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ· ἀνακομιδῆ
λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

ᾠχος πλ. δ' Ἑωθινὸν Θ'.
(τυπικὸν 15ης Αὐγούστου §§ 13-15).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. δ' Γα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα
τι Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλ. δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ♪ Πα ρ

Εν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα
ξας εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
ο το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
πα α αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις
ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
μω ω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♪ Γα ρ

Ανεστης εκ νε κρων η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α
παν σα σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε

λι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε
στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
σωσαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε ταξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γερσιν α πο στο λοιςως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
ματος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

T η εν δο ξω μνη μη σθ η οι κς με ε ε
ε ε νη τω α υ λω Πνευ μα τι πε ποι κιλ
με νη νο ε ρως εν ευ φρο συ νη κραυ γα ζει σοι
Χαι ρε Παρ θε νε χρι στι ανων το κα αυ χη η μα

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα
α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ
λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ
με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η
ζω η των α πα αντων και δι ε λυ θη τα δε σμα του
θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

T α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα
α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου
ον παυ σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης χα ραν

κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α
νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
σωσαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

Κε λευ σει τσ Κτι στσ σσ τσ γεν νη θεν τος εκ σσ
νε φε λη συ νοι θρη σας τσ Α πο στο λς την
σην ι δε σθαι Με τα στα σιν ο θεν και με τα δο
ξης και πολ λης ευ φρο συ νης ε κη δευ σαν α νυ
μνδν τες το πα να χραν τον σω μα της σης μα κα ρι
ο τητος Μη τερχρι στσ τσ Θε ς ς

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σσ
Των α γγε λων ο δη η η μοσ κα τε πλα γη
ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει
ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ ται
μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο
στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων
ελ θ8 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ8 Σω
ω ω ω τε9 ε νη χον το αγ γε ε ε λ8 προς αυ
τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα^υ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α^υ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^υ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^υ

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην^υ

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας^υ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε^υ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες^υ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε^υ ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος^υ

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α^υ Α

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος^υ

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'}₂₂ Α
 λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ
 ο ο ο ο ος ^u₉

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\lambda\theta\iota$  Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u₉

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^u₉ τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραντα ^u₉ και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u₉

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u₉

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'}₂₂ ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^u₉ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^u₉ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^v _z A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοιο Θε ο ο ο ο ο ος ^u _q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Νη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

ρα ζει ταις η δο ναισφλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν

σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^v _z

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων ^v _z

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^Δ _z και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^v_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ
το ο και τω λο γω ^v_{δλ}

Ἀντίφωνον Β'

H καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον ^v_{δλ}

E πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει
ει και κο λα σει ^v_{δλ}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^Δ_{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην ^v_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο ναο
χει το θει ον ^ν _δ

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχεσ κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε ^ν _δ

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων ^ν _δ

^ν _δ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^ν _δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^ν _δ

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν ^ν _δ

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γοσ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φορ ο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τσ το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον
κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἄνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α
α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ

προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην ^Δ και ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητέρα μου ^ε

I δού γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσαστα ἀ
δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

I δὲ γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσαστα ἀ
δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσω
αἰμασίαις μου οἰοῖται ^Δ

Ὁ ἄχορός.

E ἰς πολλὰ ἐέτη δεσποῦσα ^Δ ^χ ^Δ

P ἀντιεῖς με ὑσώπω καὶ καθάρισθη ἡ σὸ
μαι ^Δ πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι ^ε

A κούτι εἰς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

συνην α γα λ λ ι α σ ο ν τ α ι ο σ τ ε α τ ε τ α π ε ι ν ω μ ε

να

A πο ζρεψον το προσωπον σου απο των α

μαρτιων μου και πασαστας ανομινας με εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σου και

το πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Aποδος μοι την α γα λ λ ι α σ ι ν τ ο υ σ ω τ η

ριου σου και πνευμα τη γεμο νικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σ σα μ η ν
δι και ο συ νη ν σ θ ^θ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σ θ ^θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^θ

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι μ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τρι μ με νη ν και τε τα πει νω με νη ν
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σ θ
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρ θ
σα λη μ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ρ αν και ο λο καυ τω μα τα ^θ

Τ ο τε α νοι σ θ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σχοσχος και ελεησον με ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον

ξαλειψον τα πληθη των εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

Αμην Ταις της Θεοτοκο πρεσβειαις ελε

ημον εξαλειψον τα πληθη των εμων εγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

εξαλειψον το ανομημα μου

Αναστας ο Ιησους απο του ταφκα

θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζωην και μεγαελεοοος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

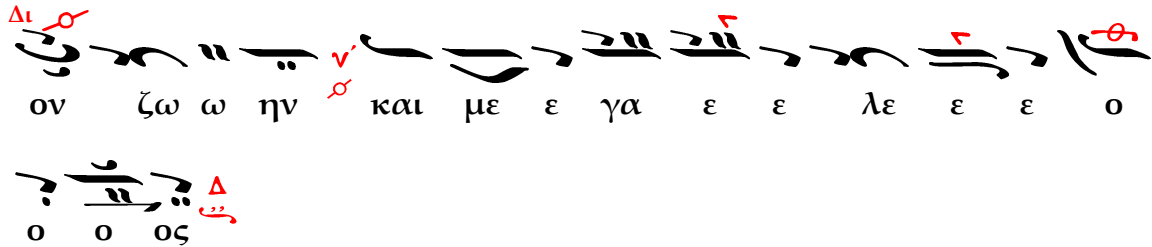
Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιτων Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι
 ω νων α α μη η ην ταιτης Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι



Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ ἀ΄ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ ἀ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσµα τῷ Θεῷ ἀναµέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωµεν! ἐκ µὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύµβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Δεδοξασµένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαµείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίροµεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡµῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ ἀ΄ Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσµᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ ἀ΄. Ἦχος ἀ΄.

Πεποικιλµένη τῇ θείᾳ δόξῃ.

Ἀμφεπονεῖτο αὐλῶν τάξις, οὐρανοβάµων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶµά σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἢ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήµην δοξάζοµεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐλῶν τάξις, ...

Δόξα.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν
κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ
φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν
τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Καὶ νῦν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, ...

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν
ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας
στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου
τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος,
τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου
καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι,
τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ
γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. ᾠχος α'.

ᾠδὴ γ'. Ἡ δημιουργική.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες
πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί,
δόξῃ ἀπαστράπτουσιν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ...

Δόξα.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη
ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμφύχῳ κιβωτῷ,
δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Καὶ νῦν.

Ὑπέφθασε χερσί, ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.]

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτόκον * καὶ προστασίαις * ἀμετάθετον ἐλπίδα * τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· * ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Μεθέορτον Μεσώδιον Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄυλον, ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

ᾠχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχ. Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,

Χωροῦσι Φλώρος καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.

Φλώρω ἄμ' ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φρέαρ εἰσέδου Λαῦρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς, ἡ τὰ εἶδωλα

συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὔρον ἀθρόον,
Τὸ σύντροφον δός, εἰς τὸ πῦρ λελοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμοῦ, Σεραπίωνος καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἑρμῶ βιαίως ἐν πέτραις συρομένῳ,
Ἐπῆρξε πέτρα προσφυγῇ λαγῶ πόλος.

Τὸν ἐκ πέτρας πάνδεινον ἐλκυσμὸν φέρει,
Καὶ Σεραπίων, ὁ πλέον στερόδος πέτρας.

Ὁ Πολύαινος αἷμα χειρὶ συρεῖς πέτραις,
Ἐπὲρ Χριστοῦ χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβίλου.

Στίχ. Ἰουλιανὴν ἦραν ἐντεῦθεν Νόες,
Τῷ μαρτυρίου αἵματι κοσμουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λέοντος, ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Στίχ. Λέων κατὰ θάλασσαν ἀθλήσας κάτω,
Θάλασσαν εὔρεν ἀγαθῶν ἐν τῷ Πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,
Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου Ε΄ (+675), καὶ Γεωργίου Α΄ (+686), Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος «Ὡς κελεύεις Χριστέ μου»,
Ἐφασκε θνήσκων «ἔρχομαι κληθεὶς ἄνω».

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ νέου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων μὲν καταγομένου, ἐν δὲ τῇ νήσῳ Πάρῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀγίων, Ἀρσένιε, τὸν βίον ζήσας,
Σὺν Ἁγίοις ἅγιος νῦν συναγάλλη.

Δεκάτη Ἀρσενίῳ ὀγδοάτῃ, ἄεθλω ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Στίχ. Μὴ δειλιάσας τὴν κῆρα βίου τούτου,
Ὁ Μακάριος Θεῷ ἐμακαρίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα, Σωφρονίου καὶ Χριστοφόρου, Κιτιόρων τῆς ἐν Πόντῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σουμελᾶ.

Στίχ. Βαρνάβας, Σωφρόνιος καὶ Χριστοφόρος,
Χριστοῦ φίλοι ὠφθησαν βίῳ ἐνθέῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου τοῦ Ἀγιαννανίτου.

Στίχ. Βιώσας, Σωφρόνιε, ὧδε σωφρόνως,
Δόξης θείας ἔτυχες ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς κοιμήσεως τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Ῥίλας (+946).

Στίχ. Ἰωάννης ἔμυσε κόρας ὀμμάτων,
Ἄλλὰ βλέπει νῦν τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν καὶ ἐκ Καπούας τῆς Θεσσαλίας καταγομένου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αχι´ (1610).

Στίχ. Οὐ Μάρτυς ἀπλοῦς, ἀλλ´ ἐξ Ἄγαρ γένους
Γέγονας μάκαρ Κωνσταντῖνε Καπούας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ματθαίου, τοῦ ἐξ Ἀμαρίου τῆς Κρήτης, ἀθλήσαντος ἐν Ῥεθύμνῃ ἐν ἔτει ,αχϞζ´ (1697).

Στίχ. Ξίφει Ματθαῖε ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν,
Χαίρων εἰσηλθες τῶν ἀθλητῶν εἰς μάνδραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ φιλοσόφου.

Στίχ. Ὦν πολὺγνωτος Χριστόδουλος σοφίαν,
Ἀληθοῦς προὔτιμησε γνῶσιν Σοφίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νέου Ὁσιομάρτυρος Ἀγαπίου τοῦ Ἀγιοταφίτου, ἐκ Γαλατίστης, ἀθλήσαντος ἐν Θέρμῃ τῆς Θεσσαλονίκης ἐν ἔτει ,αψνβ´ (1752).

Στίχ. Πλήρης ὢν, Ἀγάπιε, Χριστοῦ ἀγάπης,
Νῦν πεπλήρωσαι δι´ Αὐτὸν ἐναθλήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Δημητρίου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Σαμαρίνης τῆς Ἡπείρου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αωη´ (1808).

Στίχ. Θανὼν ὁ Δημήτριος ἔνδον τοῦ τοίχου,
Τεῖχος ἀπροσμάχητον πιστοῖς ἐδείχθη.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν ΙΕ´ Αὐγούστου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Νεομαρτύρων Μανουήλ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἐκ Σφακίων.

Στίχ. Δυὰς ἀθλητῶν Μανουήλ, Ἰωάννης,
Τριάδα ἐδόξασεν ὑστέροις χρόνοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος 4 Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
 ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν
 τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι σης
 εξ αρ χθ σης Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυ μπα νων
 τω Σω α δοντας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι
 δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των
 α πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α
 κλι νη α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
 στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
 να παυ ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σα ρ κω
 σιν υ πε φη ναν την εκ Παρ θε νθ σθ Χρι στε φε γ
 γος ασ τρα πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι

και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη

δυ να μει σθ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε΄

Το θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε

των σθ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι

ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα

τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο

γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω

θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ὠδὴ ς΄

Αλι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο

σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ

ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α

να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το

ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω

νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ΄

I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως
 α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε
 τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι
 κη τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι
 φθε γγο με νος μϋ σι κοις ορ γα νοις εν με σω
 φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε
 ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι ρς δυσ σε
 βεις δε κα τα φλε γε σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
 σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
 πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο
 ραν θα να τϋ και ζω ην βλυ στα νϋ σαν τοις
 μελ πϋ σι τον Δη μι ργ ον μον υ μνϋ ϋ
 με εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψϋ

μενεις παντας τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὉΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.


Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
α φθορως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυ νοο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.


Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
α φθορως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυ νοο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι




 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως




 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν


4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.



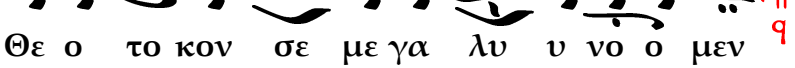
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο



 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι




 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως




 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

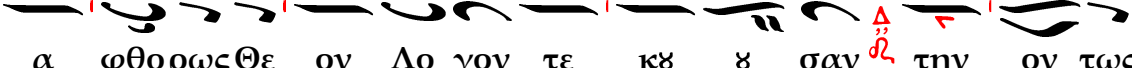
5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.




T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο



 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι




 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως



 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.



T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία. Ὠδὴ θ'.

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
 με εν σε την μο νην Θε ο το κον

N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν
 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το
 κος και ζω ην προμνη στε ευ ε ται θα νατος η
 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
 ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν σς ς ς ς

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα
 α κα ρι ζο ο με εν σε την ην μο ο
 νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της
 φυ υ σε ω ως οι ο ο ο ροι οι εν
 σοι οι Παρ θε ε νε α α χρα αν τε πα α
 α αρ θε ε νευ ει ει γα αρ το ο ο κος και ζω
 ω ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α
 να α τος η με ε ε ε τα α το κο ον Παρ
 θε ε ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α
 το ον ζω σα α σω ω ω ζοι οις α α α ει Θε
 ο το ο ο κε τη η ην κλη ρο νο ο μι ι
 ι ι α α α αν σϝ ϝ ϝ ϝ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι

ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει

τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω

Nη

ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτισμων και φι λα ανθρωω πος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τῶ

Κυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ τῶ

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα



τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα



φην σου και την ε ε γε ερ σιν

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος  αἰ νει τε αυ τον εν ψαλ

 τη ρι ω και κι θα ρα 

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

 σιν κη ρυ υ ξας  τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

 γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων  τι ζη τει ει τε τον

 ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

 οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το 

Καὶ τῆς ἑορτῆς, γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἄγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὠδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. η'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Τὴν ζωὴν ἢ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἄγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως,

δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον
φυχήν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Ἐωθινὸν Θ'.

Ἦχος Πάσα

Δ Πα ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
τι
Ω Πα ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο
ο ο νω ω ν ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α
των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι
οις χρι ι ι στε και αι θαυμα α τι θα αυμα α α α
βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο
δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να
α α α α στα α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα
ρα α ας του ους μα α θη η η τας και Πνευ
μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω
κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν ε
ε ε ε ε νει ει ει μας α φε ε σε ως α μα

αρ τι ι ι ων και τον Θωμαν ου ου κα α τε

κε ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι

πα στι ι ι ι ι ι ασ κα τα βα πι ζε εσθαι κλυ υ υ υ

κε δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο

ο πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

σμα α α α α α α α α α τω ω ω ω ν

πα ε ευ σπλαα χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Και νυν...

Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος ο α δησ ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν (τρεις) _{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ _{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^ν _{δλ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μη ην ^ν _{δλ}

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν _{δλ}

Ἀσματικὸν. ^ν _χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _{δλ} Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ _{δλ} Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας ^ν _{δλ}

Ἦχος ^ν _{δλ} Νη ρ

Α να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τῶ α δῶ ^Δ _{δλ} ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ

θῶ ρυ σα με νος ^ν _{δλ} εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σ ε ξ α πε στει λας αυ τς ε πι ι το κη
 ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη
 οι κς με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λ θ ι α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α
Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουνσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο

το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ

χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ

τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο

το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ

χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ

τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς

παιδίσκης σου, διέρρηξας τούς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσμον ου κα τε λι πες Θε ο
το κε με τεστης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ
χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ν

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος πδ Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πά φ

Εν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα
ξας εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
ο το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
πα α αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις
ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
μων'

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Αγι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιε΄ ἕως κγ΄ Αὐγούστου).

Ἦχος Δι θ

Tην εν πρεσβειαις ακοιμητον Θεοτοοο
 οοοκον και προστασιας αμεταθετον ελ
 πιιδα ταφος και νεκρωσις εκεκρατησεν
 ως γαρ ζωης Μητερα προς την ζωην μετεστησεν
 ο μητρανοικησας αιπαρθενοον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Aαγιος οοος Θεοοοος
 ααγιος οοος ιιισχυροοος α
 αγιος αθαανατος ελεεησοο
 ονημαας

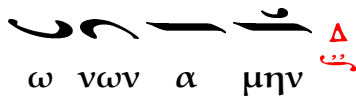
Τό τρίτον.

Aγιος Θεοοοοοοοο
 οοοοος αγιος ιισχυροοοος
 ααγιος αθαανατος ελεεη
 σοοονημαας

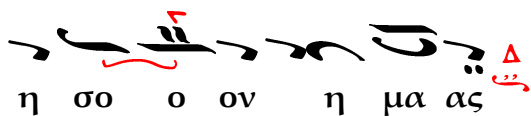
Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι 

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην 

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας 

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας 

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος 

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Θ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡ ἡμῶν

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ἐν τῷ Ἰσραὴλ

μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡ ἡμῶν

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατὸικη

τήριον αὐτῶν ἐν Σιών

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡ μῶων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(γ΄ 9-17)

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τινος κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἀλληλουῖα (γ΄). ᾠχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς δ΄).

ᾠχος πλ. δ΄ Νη ς

λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α
Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
ρι η η η μων
A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϝ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ' 22-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι

ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Ἦχος ἰΐ Δι. σ

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πᾶσιν Νη

ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ
^Δ 22 μ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως ^{Νη} 22 ε ι κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ο ν τε ες ^ρ 22
 και αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι ^Δ 22 22 ο ι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
 ω ω Τρι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α τρι α α α α α α α α α α α α α α
 α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε λε ε
 ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α α
 α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι βι ο ο ο τι κη η η η η η η η η η η ν
 α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε
 θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
 με ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν
 Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α ^{Πα}
 α α α α α ^{Νη} των ο ο ο λωων υ πο δε
 ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ^{Νη}
 Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α
 α α α τως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ^{Νη}
 ε σι ι ι ιν ^Μ Αλ λη λου ου ι ι ι α α
 α α α α α

Ἦχος ^{Νη} Π

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ⁶₇

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ₂


Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ₂

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ⁶₇

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν₂

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν₂

Κ αι τω Πνευ μα τι σα ^ν₂

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος ^π₂ Νη 

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν₂₂ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

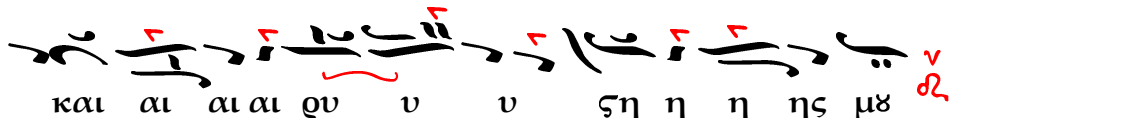
υ ση ης μϑ ^ν₂

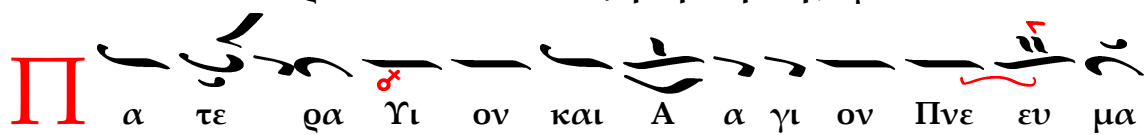
Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

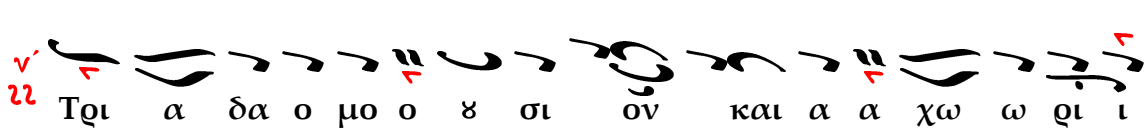
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν₂₂


Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

^ν₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ


 και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μη

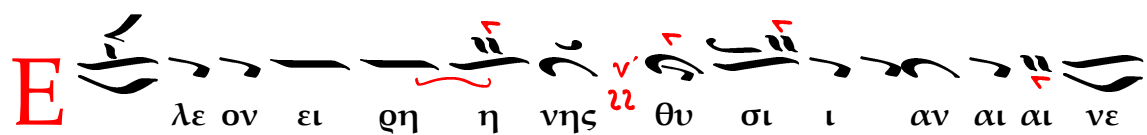
Π

 α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα



 Τρι α δα ο μο ο υ σι ον και α α χω ω ρι ι

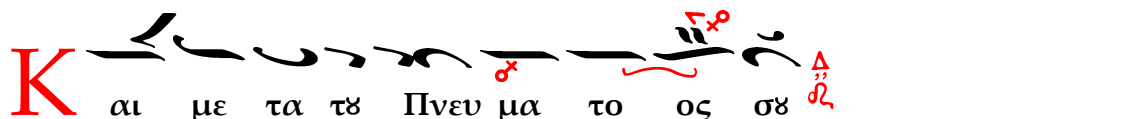

 σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε

 λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε


 ε σε ε ως

Κ

 αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χο με ν προς τον Κυ υ ρι ο ν

Α α ξι ι ο ν και αι αι δι ι και αι ο ν

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι σοις

Α α α μη η η η η ν

ή άλλως

Α α α α μη η η η η ν

Α α α α μη η η η η η η η η η ν

Σ ε υ υ μ ν ς ς με ν σε ε ευ λο γ ς ς

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ς ς με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς

8 ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ζει ειν σε ε ε ε

τη η η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α

ει μα α κα ρι ι σο ον και πα να α

μω ω μη η τον και μη η τε ε ε ρα α α

α τ ε Θε ε ε ε η η η η μων την

τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ρ ε

βι μι και εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα α αν

α συ υγ κρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων

Σε ε ε ε ρα α α α φιμ την α δι α α

φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ο ο ν Λο ο ο

ο γο ο ο ο ν τε ε ε ε κ ε ε ε σαν

την ο ο ο ν τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο κον

σε ε ε με ε ε ε γα α α α λυ υ

υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν ^ν ρ

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος πλ. Νη ρ

A ^{Νη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^Δ ρ μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον ^Δ ρ την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω ω
 μη η η η η τον ^Δ ρ και μη τε ε ρα του Θε ε ε
 ου ου η η η μων ^ν ρ την τι μι ω τε ε ε ε
 ραν των ^Δ ρ Χε ε ρου ου ου βι μι ^ν ρ και εν δο ξο τε ε
 ε ε ρα αν ^Δ ρ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ω
 ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^ν ρ την α δι α φθο ο
 ο ο ρως ^Δ ρ Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κου ου
 ου ου ου σαν ^ν ρ την ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον
^Δ ρ σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^ν ρ

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάργας. Ἦχος πλ. δ'. Νη.

^{Νη}
^ν ^δ **Α** ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω ως ^ν ^δ
 μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε ε ^π ⁹ την Θε ε ο το
 ο ο κο ον ^ν ^δ την α ει μα κα ρι στο ον και
 πα να μω ω μη η το ο ον ^ν ^δ και μη τε ε ε
 ρα α του ου Θε ου ου η η μων ^ν ^δ την τι μι
 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι μι ^ν ^δ
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν ^ν ^δ α συγ
 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι μι ^ν ^δ την
 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως ^ν ^δ Θε ον Λο
 ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν ^ν ^δ την
 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον ^ν ^δ σε
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε εν ^ν ^δ

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^{Νη} ^δ ²

^Μ ^{Νη}
Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

Handwritten musical notation in a cursive style with red accents (flashes, dots, and arrows) indicating specific rhythmic or articulation points. The notation is organized into 15 horizontal lines. Below each line of notes, there are Greek letters and some Latin characters, likely serving as a syllable guide for the lyrics. The Greek letters include ε, χ, λ, κ, π, ρ, σ, τ, ω, ο, υ, φ, ψ, ζ, η, ι, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, ω, and combinations like Nη, M, Δι, Πα, and Nη. Some characters are in red, matching the accents in the notation above. The overall appearance is that of a musical score for a liturgical or religious text, possibly a psalm or hymn, written in a traditional or historical script.

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεντην δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η
 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυ ρι ε η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ
 αι ω ω νο ο ος